

וגוזה"כ שנאמר דוקא לענין ההזאות, אבל לענין כל הדינים יש לו דין היכל ומזבח ומקטירין עליו קטרת, ולפי"ז באמת אם יזרוק את הדם יהא הזאה שלא במקומו דמיו, דלא גרע ממזבח החיצון, כיון דלכל הדינים יש לו דין מזבח, רק דזה דין בהזאה בלבד, ושפיר הוי שלא במקומו כמקומו דמי, ויתכפר בו בדיעבד, עכ"ד, [אף שיש לדון בזה לכאורה, דזה צריך להיות שיך בההזאות שעל המזבח, אבל מהו בההזאות שע"ג הפרוכת, ואולם בגמ' הרי דריש זה מהקרא ונתן וגו' על קרנות מזבח וגו' אשר באהל מועד עיי"ש, וא"כ מהו אם הך דינא נאמר רק על ההזאות שבמזבח בלבד, ועי' ברמב"ם פ"ה עביוה"כ דגבי נפחתה וכו' כתב סתם לא ה' מזה, אבל לגבי הדין דמזבח שלא נתחנך וכו' כתב לא יזה עליו עיי"ש, ודוק], וא"כ לפי"ז שפיר מיושב קושייתו, מדוע לא תי' דלא משכחת פנימיים בזמה"ז משום הך דנפחתה וכו', כיון דבאמת מחמת הך דינא אם יזה הרי בדיעבד יתכפר וכמו שהבאנו, ומיושב שפיר קושייתו וכמס"כ.

ובזה אחתום בברכה וברוב הוקרה וכבוד משולם דוד באאמו"ר הגה"ח רשכבה"ג מרן יצחק זאב הלוי זצוקללה"ה סאלאווייציק ט"ז תמוז התשמ"ז ירושלם ת"ו

ועל זה כתבתי צס"ד:

צס"ד יוס' א' מטו"מ כ"צ תמוז תשמ"ז פה זכרון מאיר ת"ו

מצין המצרים יזרח אור לישרים ויזכו לראות צמחה צמחה צמחה צמחה שמה צמח גואל צמחה לנצח צמחה הוד כבוד רצו שליט"א וכל הנלוים עליו ד' עליהם יחיו ונעימות צימינס נלח!

אחד"ש כבוד רצו שליט"א ושליו' תורתם הרמה,

איך מלה כלשוני להודות על מכתב כבוד רצו שליט"א הנחמד והנעים, ותודה רבה מאד על הטריחם להורותני דעה ולהציני שמועה, ויתזכרו בצרכות האמורות צתמורה ט"ז א' למאיר עיני הרש צתורה.

וכל האמור צה הוא מצלי להכנס לכך שגם על מזבח החיצון לכאורה א"א להקריב צה"ז, כמו שכבר דנו רבותינו ז"ל מפני העדר כהנים מיוחדים, ותכלת לצגדי כהונה, ואי ידיעת מקום המזבח, והעדר מנחת חינוך לכהנים לגירסא דמעכצ, [ומפני גזירת הגלות ד"א ארית צריח ניחוחתם", עיין צ"העמק דבר" פ' צחקתי וצחצחו"א מנחות ס"י ל'], ועוד הרבה טעמים, יעוי' צ"ליקוטי הלכות" צ"הצת תורה" צוצחים דף ק"ו וצחצחו"א אה"ע וצעו"ס צה, ואכמ"ל כעת צה.

וע"ע צחי' חת"ס כתובות כ"ג א' מש"כ צה, ודצרי' הקדושים שס קילורין לעינים וצ"ת.

ענף ב

שני מכתבים בענין הנ"ל שבענף א' מכבוד הדר"ג מו"ר הגאון לבית הלוי הגרמ"ד הלוי שליט"א

הנה כתבתי לכבוד הדר"ג מו"ר הגאון לצית הלוי הגרמ"ד הלוי סאלאווייציק שליט"א את השאלה שנשאלה צהסימן הקודם: למה לא תירץ כבוד מרן הגר"ז זצוק"ל צפשיטות צוצחים מ"ה א' דלא משכחת פנימיים צזמן הזה, אפי' למ"ד דמקריצין אע"פ שאין צית, משום דקיימ"ל דנפחתה תקרה של היכל לא ה' מזה [יעויין היטב צהסימן הקודם]?

וזה לשון תשובתם הרמחה:

רוב שליו' וברכה וכט"ס למע"כ ידידי היקר הרב הגאון הנעלה חו"ב סיוע"ה וכו' מוהר"ר משה מרדכי הלוי שליט"א שולזינגר

אחרי הברכה ודשה"ט בכל הכבוד הראוי,

מכתבו הגיעני ומה שהק' מדוע לא תי' דלא משכחת פנימיים משום דקיימ"ל נפחתה תקרה של היכל לא ה' מזה עכ"ד, יעויין ברמב"ם דהביא הך דינא רק בפ"ה הל' עביוה"כ, אבל לגבי שאר הפנימיים בפ"ה הל' מעה"ק לא כתב זה עיי"ש, אולם בגמ' זבחים דף מ' דריש את זה מהקרא דבאהל מועד שנאמר גבי שאר הפנימיים עיי"ש, וצ"ב.

והנה שמעתי מכבר מאאמו"ר הגה"ח זצ"ל דהך דינא דנפחתה וכו' לכאורה הוי זה דין

זשאר פנימיים, וכתב דמ"מ יתכפר מדין זריקה
שלא במקומו, ולא בא שם ההמשך לזאר דא"כ
למה נכתב הדין ברמז"ס רק בעבודת יוהכ"פ,
ולא זשאר פנימיים?

1334567

וקשה עלי מאד להטריח לכבוד רצנו שליט"א,
אבל תורה היא וללמוד אני צריך, וגם
יש צוה ענין תלמוד תורה דרזים כידוע, ולכן
הנני מרהיב עוז לשאול כדלקמן.

דהנה כבוד רצנו שליט"א בהמכתב, כששאל
למה לא כתב הרמז"ס לדין "נפחתה
תקרה של היכל לא הי' מזה" גם זשאר פנימיים,
כתב "זהל' מעשה"ק פ"ה", וצעני חשכתי להסתפק
אם הי' הרמז"ס כותב לדין זה איפה הי' כותבו,
אם זהל' מעשה"ק פ"ה, או זהל' פסולי המוקדשין,
כמו שבהלכות עבודת יום הכפורים כתבו הרמז"ס
בפרק ה', אשר שמעתי מעירים שפרק ה' הוא
בהלכות פסולי המוקדשין של הלכות עבודת יום
הכפורים, סליחה אם אבקש להטריח לעיין בס'
"פנינים ואגרות תורת ואצ" עמ' קע"ח. * ויתכן
ללא ס"ל לכבוד רצנו שליט"א ד"ז?

והנני בכפילת ההודאה

לוי מחוה קידה חמש מאות קמי דרבי

משה מרדכי הלוי שולזינגר

עד כאן המכתב.

שו"ר צעוהשי"ת לשון ה"קרבן אורה" בזבחים
מ' א': "ויפלא קצת מ"ט לא כתב
לדינים אלו זה' מעה"ק דדין כל פרים הנשרפים ...",
עיי"ש ותצין.

[עש"ק וירא י"ז חשון תשנ"ב]

בצורה הנפלאה הנ"ל: דבארבעת הפרקים הראשונים כתב
הרמב"ם את כל ההלכות שצריך לעשות בהקרבן כל
הקרבנות דיום הכפורים, ואח"כ בפרק חמישי כתב את כל
ההלכות כשאירעו דברים הפוסלים בקרבנות יום הכפורים,
הרי שארבעת הפרקים הראשונים ברמב"ם הל' עבודת יום
הכפורים הם הלכות מעשה הקרבנות של הלכות עבודת
יום הכפורים, ופרק ה' ברמב"ם הלכות עבודת יום הכפורים
הוא הלכות פסולי המוקדשין של הלכות עבודת יום
הכפורים ...
ודוק היטב בזה, והדברים אמיתיים ונפלאים ומתוקים.

ואשר כתב לי כבוד רצנו שליט"א זהא דזבחים
מ"ה א' — הנה צעניי עדיין לשאול
אני צריך: דאם הנפק"מ צומן הזה היא כיון
שיהי' כאן כפרה מדין זריקה שלא במקומו, הנה
הלא הנידון כאן צסוגיין הוא לפסוק הלכתא דדין
פיגול דפנימיים, שאינו נוהג אלא בחיטא בחוץ
על עבודת חוץ, ואם כל הזריקה בכאן [כשנפחתה
תקרה של היכל] היא רק זריקה שלא במקומו,
הלא אמרינן בזבחים כ"ז א' דזריקה שלא במקומו
דלא שריא זשאר באכילה לא מייחא לידי פיגול,
ופירש שם רש"י: לא בחושב צשעת זריקה זו על
הקטרה, ולא בחושב על זריקה זו, וגם הפסול
המצואר שם צסוגיא [דומיא דמחשבת הינוח לר'
יהודה] לא שייך לדידן, דקיי"ל כחכמים מכשירין
דמתני' דזבחים ל"ה ב'.

וא"כ אפילו אם משכח"ל צוה"ז כפרת קרבן
צפנימיים [אם הי' שייך פנימיים צוה"ז],
אפילו צצומן הזה הוא מנצ של נפחתה תקרה
של היכל, אבל מ"מ הלכתא דפיגול, דזה איירינן
צסוגיא, הלא היא "הלכתא למשיחא", דלא שייכא
פיגול דזריקה שלא במקומו.

וד"ז עדיין צריך ציאור לי העני מדעת.

וגם העירוני שנ"צ הא דאמר לי' אצ"י "אלא
מעשה כל שחיטת קדשים לא ליחתי דהלכתא
למשיחא", והלא ציאר שרק צפנימיים הוא הלכתא
למשיחא, ואילו צחילוויים הלא מקריצין אע"פ
שאין צית?

ואף גם זאת הנה כבוד רצנו שליט"א בהמכתב
פתח בהשאלה: למה כתב הרמז"ס לדין
נפחתה תקרה של היכל רק בעבודת יוהכ"פ, ולא

* וזה הלשון האמור שם:

שמעתי פעם הרגשה נפלאה מכבוד דודי מו"ר ה"תורת

זאב" צצ"ל, שאמר לי:

הנה הרמב"ם בספר עבודה כתב בהלכות מעשה
הקרבנות ובהלכות תמידין ומוספין את כל ההלכות שצריך
לעשות בהקרבן הקרבנות, ואח"כ כתב בהלכות פסולי
המוקדשין את כל ההלכות כשאירעו דברים הפוסלים
בקרבנות.

והנה כשתלמד ברמב"ם הלכות עבודת יום הכפורים,

שים לבך לכך: שגם כאן חילק הרמב"ם את הדברים

וזה לשון תשובתם הרממה:

רוב שלו' וברכה וכו' למע"כ ידידי היקר הרב הגאון הנעלה חו"ב סיוע"ה וכו' מוהר"ר משה מרדכי הלוי שליט"א שולזינגר

אחרי הברכה ודשה"ט בכל הכבוד הראוי,

מכתביו הגיעוני ומה שהק' על מש"כ דאם כל הנפ"מ בזמה"ז הוא מדין זריקה שלא במקומה הלא בסוגיא הרי דנין לענין פיגול, ובזבחים כ"ז הרי מבואר דזריקה שלא במקומה לא מייטא לידי פיגול, וגם הא דמבואר שם דפסול ישנו, הרי זהו דוקא לר"י, ולא שייך לדידן דקימ"ל כחכמים עכתו"ד, יעויין ברמב"ם פט"ז פסוה"מ ה"ו דאף דפוסק כחכמים, מ"מ כתב שם דהוי פסול, ועיי"ש בכ"מ מש"כ בזה, ושפיר מיושב קושייתו.

אלא דעדיין יש לדון בזה, דהרי בתוס' זבחים דף י"ד ד"ה מודה וכו' כתבו דמודה ר"י דפסול ישנו יעו"ש, וא"כ אם כל הנפ"מ הוא רק לגבי פסול, הרי בזה גם ר"י מודה, אולם שמעתי מכבוד מאמור"ר הגה"ח זצוק"ל דכ"ז הוא להתוס' לפי שיטתם דס"ל דלר"י גם מפנים על פנים לא מחשבין, אבל לפי הנראה מדברי הרמב"ם פ"ז הל' פסוה"מ ה"א וכו' דמפנים על פנים כן מחשבין יעו"ש, א"כ לכאורה דגם פסול ליכא, כיון דכל הך דינא הוא דין בהמחשבה דאין מחשבין מזה על זה, וקושיית התוס' הרי ליתא לפי שיטת הרמב"ם דס"ל דמפנים על פנים כן מחשבין עכ"ד, וא"כ שפיר י"ל כמש"כ דיש נפ"מ לענין זריקה שלא במקומה ולענין פסול.

במכתבי נתכוונתי רק להעיר הא דהרמב"ם מביא להך דינא רק בהל' עביוה"כ, ולא לגבי שאר הפנימיים, וכתבתי ולא בהל' מעה"ק, ובאמת שחשבתי להוסיף אז ג"כ ולא בהל' פסוה"מ, ולא הי' אז כלל בכוונתי להחקירה שכתב, כיון דלא ע"ז דנתי. כוונתו של אמור"ר הגה"ח זצוק"ל בספרו עה"ת פ' מטות במש"כ מדברי המנ"ח דבטומאה שאין הנזיר מגלח עלי' שאין חייבין עלי' על ביאת מקדש כל איסורה הוא רק מדרבנן עכ"ד, היינו דעל ביאת מקדש הוי כל איסורה רק מדרבנן [ולא כמו שהבין במכתביו* דר"ל דכל הטומאה

* עיין בספר "פניני רבנו הגרי"ד" ענף ג' פ' מטות ותבין.

הוי מדרבנן], וכ"ה במנ"ח מצוה שס"ג [וזה"ל שם הכלל דכל טומאה שאין הנזיר מגלח וכו' ונכנס למקדש אינו חייב כלל מה"ת וכו' ופשוט דמדרבנן אסור לכנוס רק מה"ת מותר וכו' יעו"ש, אף שאינני זוכר כעת אם לדברים אלו של המנ"ח נתכוון, אבל זה אני זוכר שאמר שהמנ"ח הוא במצוה שס"ג], וע"ז הוא דהק' על דבריו להוכיח דעכ"פ ישנו בזה איסור דאורייתא.

ובזה אחתום בברכה וברוב הוקרה וכבוד משולם דוד באאמור"ר הגה"ח רשכבה"ג מרן יצחק זאב הלוי זצוקללה"ה סאלאווייציק

ט"ו מנ"א התשמ"ז
ירושלם ת"ו

1134567

ענף ג

בענין אין בונין את המקדש בלילה

מכתב

צ"ק ע"ש צמדצר כ"ח אייר מ"ג למטמונים תשל"ט

אחד"ש הדר"ג שליט"א

בא לידי אחמול מאמר כ"ג שליט"א "צענין צנין בית המקדש" וראיתי כי תוכו רלוף השגות על דברי רבנו ה"מקדש דוד" זצוק"ל וצעניי לא זכיתי לירד לסוף דעתם דהשגותיהם על כן צאתי דצברים אלו לצקש לצאר לי כוונתם.

א) דהנה כל מעיין צ"מקדש דוד" סימן א' רואה כי הדברים המוצאים צמאמר הדר"ג שליט"א צשמו נאמרו אחרי אשר כתב שם להוכיח מהירושלמי ריש יומא דהא דאין צונין את המקדש צלילה אינו איסור אלא פסול, מהא דאמרו צירוש' דהקמת לילה פסולה לעצודת יום, אצל לעצודת לילה כשרה גם הקמת לילה, ואם הי' איסור לצנות ציהמ"ק צלילה לא היו עושים הקמת לילה גם לצורך עצודת לילה, אע"כ שהוא רק פסול לעצודת יום וצמשכן [צשצעת ימי המלוואים] היה אפשר להקים צלילה לצורך עצודת לילה, ולפרק צקקר ולשוז ולהקים ציום לצורך עצודת